

hankkeet, jotka eivät liity suoranaisesti alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, mutta saattavat vaikuttaa tähän alueeseen merkittävästi, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueeseen?

⁽¹⁾ Boletín oficial del Estado (BOE), 23. tammikuuta 2002.

⁽²⁾ Julistettu 7. lokakuuta 1993 Unescon MAB-ohjelman biosfäärialueeksi, jonka maapinta-ala 847 km² ja meripinta-ala 387 km².

⁽³⁾ Lanzarote; lintujen erityiset suojelualueet: Lanzaroten ja Risco de Famarassan saaret, lintujen kannalta tärkeä alue: Llanos de la Coronas-las Honduras ja yhteisön tärkeinä pitämät alueet: Archipiélago Chinijo (ES010045), los Islotes (ES010044), Seadales de la Graciosa (ES7010020), La Corona (ES010047), Los Jameos (ES010054), Seadales de Gauasimeta (ES7010021) ja Cagafrecho (ES7011002). Fuerteventura; lintujen erityiset suojelualueet: Isla de Lobos, Jable de Corralejo, Macizo de Pozo Negro-Vigán, Playa de Sotavento ja Península de Jandía ja yhteisön tärkeinä pitämät alueet: Islote de Lobos (ES010031), Corralejo (ES010032), Seadales de Corralejo (ES010022), Pozo Negro (ES0000096) ja Playa de Sotavento de Jandía (ES010035).

⁽⁴⁾ EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

⁽⁵⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(28. maaliskuuta 2003)

Parlamentin jäsenet tiedustelevat komissiolta ensi sijassa, ovatko Espanjan viranomaiset mahdollisesti soveltaneet direktiiviä 85/337/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY⁽²⁾, puutteellisesti myöntäessään luvan öljyn etsintään Atlantin valtamerellä, Lanzaroten ja Fuerteventuran rannikoiden edustalla. On syytä huomauttaa, että mainittua direktiiviä sovelletaan sen liitteissä I ja II tarkoitettuihin hankkeisiin. Öljyn etsintää ei mainita liitteissä, ja näin ollen vaikuttaa siltä, että direktiiviä 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY, ei voida soveltaa tässä tapauksessa.

Mitä tulee direktiivin 92/43/ETY⁽³⁾ soveltamiseen tässä tapauksessa, komissio, joka valvoo perustamis-sopimusten noudattamista, ottaa viipymättä yhteyttä Espanjan viranomaisiin varmistaakseen, että elin-ympäristöjen ja lajien suojelua koskevia direktiivistä johtuvia velvoitteita noudatetaan.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 85/337/ETY, annettu 27. kesäkuuta 1985, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 175, 5.7.1985).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 97/11/EY, annettu 3. maaliskuuta 1997, direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta (EYVL L 73, 14.3.1997).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/EY, annettu 21. toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992).

(2003/C 268 E/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0455/03

esittäjä(t): **Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(19. helmikuuta 2003)

Aihe: Ruoka-aineallergiat ja ravintoloiden käyttämät raaka-aineet

Viitaten edelliseen kysymykseeni E-2809/02⁽¹⁾ ja komissaari Byrnen 12. marraskuuta 2002 antamaan vastaukseen, voisiko komissio kertoa, kuka on viime kädessä ruoan kuluttaja, jollei ravintolan asiakas, joka nauttii aterian?

Voisiko komissio vahvistaa elintarvikepakkauksen kyljessä olevan tuoteseloste-etiketin tekstin vähimmäis-koon?

⁽¹⁾ EUVL C 52 E, 6.3.2003, s. 218.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 2003)

Täydennyksenä arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2809/02 antamaansa vastaukseen komissio täsmentää, että direktiivissä 2000/13/EY⁽¹⁾ esitetään luettelo siitä, mitä on mainittava kuluttajille, ravintoloihin, sairaaloihin, ruokaloihin ja muihin vastaaviin joukkoruokailupisteisiin toimitettaviksi tarkoitettujen elintarvikkeiden pakkausmerkinnöissä.

Merkintävaatimukset koskevat näin ollen niitä elintarvikkeita, joita ravintolat ostavat aterioiden valmistamista varten, mutteivät ravintoloissa tarjottuja aterioita.

Direktiivissä ei säädetä elintarvikkeiden merkinnöissä käytetyn tekstin vähimmäiskoosta. Direktiivin 13 artiklassa säädetään kuitenkin, että merkinnät on tehtävä näkyvään kohtaan helposti havaittavalla, luettavalla ja pysyvällä tavalla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20. maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 109, 6.5.2000.

(2003/C 268 E/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0458/03

esittäjä(t): Bernd Lange (PSE) komissiolle

(19. helmikuuta 2003)

Aihe: Vaihtoehtoihin polttoaineisiin liittyvä toiminta ja yhteistyö komissiossa

Komission eri osastoilla on vaihtoehtoihin polttoaineisiin liittyvää toimintaa, joka on varmasti tärkeää tulevan kehityksen kannalta. Esimerkiksi tutkimuksen pääosastolla toimii asiantuntijoiden muodostama vetyryhmä, energian ja liikenteen pääosastolla on vaihtoehtoisia polttoaineita käsitteleviä työryhmiä ja ympäristöasioiden pääosastolla on myöskin näihin asioihin liittyvää toimintaa.

1. Mitä vaihtoehtoihin polttoaineisiin liittyvää toimintaa on komission eri osastoilla?
2. Onko toimintaa koordinoitu? Miten koordinointi on järjestetty?
3. Millaiseen strategiaan eri toimintamuodot perustuvat?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 2003)

Vaihtoehtoiset polttoaineet ovat osa komission laajempaa politiikkaa, jonka tavoitteena on energian toimitusvarmuus ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen. Energiatohokkuutta ja vaihtoehtoisia polttoaineita pidetään tässä kahtena tärkeimpänä tekijänä. Komissio on hahmotellut kantaansa tieliikenteen vaihtoehtoisista polttoaineista tiedonannossa⁽¹⁾, jossa tavoitteena on 20 prosentin markkinaosuus vuoteen 2020 mennessä, kuten energiahuoltostrategiaa koskevassa vihreässä kirjassa⁽²⁾ ja yhteistä liikennepoliittikka käsittelevässä valkoisessa kirjassa⁽³⁾ esitettiin. Ehdotuksia biopolttoaineiden käytön edistämisestä⁽⁴⁾ käsitellään parhaillaan eri toimielimissä.

Vaihtoehtoisia polttoaineita koskevia toimia koordinoidaan hyvin komission sisällä. Koordinoinnissa ovat mukana energian ja liikenteen, tutkimuksen, ympäristöasioiden, yritystoiminnan sekä verotuksen ja tulliliiton pääosastot. Kaikki näiden pääosastojen aloitteet käsitellään komission sisäisillä lausuntokierroksilla.